

คำวินิจฉัยของ นายสุจิต บุญบงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๕/๒๕๕๕

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลย กรณีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) มาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริง

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของ บริษัท ไทยนิวสปรีนเปเปอร์ อินดัสตรี (๑๕๕๕) จำกัด กับพวก ซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ ๓๗๑๐/๒๕๕๓ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) และมาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบได้ความว่า กองทุนรวมบางกอก แคปปิตอล เป็นโจทก์ฟ้อง บริษัท ไทยนิวสปรีนเปเปอร์ อินดัสตรี (๑๕๕๕) จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ บริษัท ไทยสหะกาญจน์ อาหารสัตว์ จำกัด เป็นจำเลยที่ ๒ บริษัท ซีไอซี อินดัสเตรียลเอสเตท จำกัด หรือบริษัท สยามพัฒนา อุตสาหกรรม (๑๕๕๔) จำกัด เป็นจำเลยที่ ๓ บริษัท ซีไอซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นจำเลยที่ ๔ นายพิธานย์ หรือนายวิเชียร จันทากกุล เป็นจำเลยที่ ๕ นางเพ็ญภา จันทากกุล เป็นจำเลยที่ ๖ นรต. สมชาย หรือนายสมชาย จันทากกุล เป็นจำเลยที่ ๗ ในข้อหาผิดสัญญากู้ยืม ตั๋วสัญญาใช้เงิน คำประกันและจำนอง ตามคำฟ้องของโจทก์ บริษัท ไทยนิวสปรีนเปเปอร์ อินดัสตรี (๑๕๕๕) จำกัด จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้ำสินเชื่อ และเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) โดยได้รับวงเงินสินเชื่อจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) รวมเป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ ถึง ๗ ได้เข้าทำสัญญาค้ำประกันกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) ในวงเงินค้ำประกัน ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๒ ถึง ๗ ยอมรับผิดร่วมกับจำเลยที่ ๑ อย่างลูกหนี้ร่วม จำเลยที่ ๑ ยังได้จำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง รวม ๖๒ โฉนด ในวงเงินจำนอง ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และได้จำนองหนังสือที่ดินรับรองการทำประโยชน์ เป็นประกัน

การชำระหนี้ด้วย ต่อมาบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) ได้ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ได้นำสินเชื่อและหลักประกันระหว่างจำเลยที่ ๑ กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด (มหาชน) ออกขาย และโอนสิทธิเรียกร้องให้แก่โจทก์ ก่อนฟ้องคดีโจทก์ก็ได้ติดตามทวงถามให้จำเลยทั้งเจ็ดชำระหนี้หลายครั้งแต่จำเลยเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งเจ็ดเป็นคดีดังกล่าว

จำเลยทั้งเจ็ดซึ่งเป็นผู้ร้องได้ยื่นคำให้การต่อสู้คดีและโต้แย้งสรุปความได้ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) และมาตรา ๒๗ จัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยที่มาตรา ๗ ให้อำนาจ ปรส. ดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ มาตรา ๘ ให้อำนาจ ปรส. กระทำการต่างๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ซึ่งรวมถึงการถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่างๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้ และรวมถึงให้ซื้อลดหรือรับช่วงซื้อลด ตราสารแสดงสิทธิในหนี้หรือรับโอนสิทธิเรียกร้อง และมาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการ ปรส. มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการของ ปรส. ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ รวมถึงกำหนดวิธีการชำระบัญชีและขายทรัพย์สินของบริษัทที่ถูกระงับกิจการที่ไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ และมาตรา ๒๗ บัญญัติให้การโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่นให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ผู้ร้องโต้แย้งต่อไปอีกว่า การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นการตรากฎหมายโดยเลือกปฏิบัติ เป็นการใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง มิได้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ดังนั้นพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ เป็นการให้อำนาจ ปรส. ใช้อำนาจเกินขอบเขตและเกินความจำเป็นตามกฎหมาย ซึ่งบัญญัติมิให้มีผลบังคับทั่วไป ปรส. ยังได้เข้าบริหารสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล ฯ และได้นำทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องต่างๆ ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เหล่านั้น ออกประมูลขายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ได้จำกัดสิทธิของผู้ร้องและมีได้แจ้งให้ผู้ร้องทราบ เพื่อให้ผู้ร้องเข้าร่วมประมูลแข่งขันทั้งๆ ที่ผู้ร้องมีความสามารถเข้าร่วมประมูลได้ อันเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานในทรัพย์สินของผู้ร้องและบรรดาลูกหนี้ชั้นนี้ อันเป็นการขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญว่าด้วยศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพของบุคคลและการออกกฎหมายให้มีผลใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง

หรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม จำกัดสิทธิในทรัพย์สินและ จำกัดสิทธิเสรีภาพในการแข่งขันโดยเสรี ผู้ร้องจึงเห็นว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) มาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ซึ่งเพิ่มเติมความในพระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นมาตรา ๓๐ ทวิ และมาตรา ๓๐ จัตวา ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และ มาตรา ๕๐ จึงขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยก่อนมีว่า คำร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ เนื่องจากพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๗ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) และมาตรา ๒๗ ที่ผู้ร้องได้อ้างว่าเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับคดี ที่ผู้ร้องโต้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ดังนั้นจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) มาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมความในพระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็น มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ มาตรา ๓๐ จัตวา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัย ที่ ๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) มาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมความในพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน การเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็น มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ มาตรา ๓๐ จัตวา ไม่ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐

เมื่อได้มีคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นตามคำร้องนี้แล้ว จึงอาศัยเหตุผลข้างต้นวินิจฉัยว่า ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นตามคำร้องซ้ำอีก

นายสุจิต บุญบงการ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ